

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ

ΕΛΛΑΔΟΣ.

Αριθ. 40.

Όσων Προσέταλ την Αθήναι.

Τῶν ἐτήσιος πέντε Τόλωνα Ἰσπανικά προπληρωτὰ τὰ ἑμισία καὶ ἑξαμηνίαν, ἐκδίδεται δις ἐκ τῆς εβδομάδος.

ΕΝΑΙΓΙΝΗ ΤΡΙΤΗ 20 ΜΑΪΟΥ.

Τῆς 4. Μαΐου
ἡς 1828

Κύριε Συναγματοῦς τῆς Ανεξαρτήτου

Εἰς τὸν ἀριθμὸν 39 τῆς ἐφημερίδος σου, κατεγράφησαν ἐν ἄρθρῳ ἰ: τὸ ὁποῖον λέγεις, ὅτι ὁ κύριος Ράμφος Γ. τοῦ ἐνταῦθα Διοικητῆριον, ὃ ἐξήγησε κατὰ τὴν πιατεῖαν τὸ ὄνομα τοῦ γραφέντος τὴν διατριβὴν, τὴν ὁποία, κατεχώρησες εἰς τὸν ἀριθμὸν 38 τῆς ἐφημερίδος σου, ἐγὼ χωρὶς νὰ ἐξετάσω ἂν τὸν ἢ ὄχι τοῦ χρέους σου νὰ ζητήσῃ τούτο, σὲ γινώσκων τὸ ἔξῃ, καὶ ἐαυτὸ ἀνέκον εἰς τὸ χρέος σου, καὶ νῦν ὅτι ἀρκεῖ ὁ συμφορὴ νὰ τὸ γινώσκῃς.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Εἰς τὸν 10 τοῦ ἑνεσῶτος ἀνεφύθη εἰς τὸ Διοικητήριον (ἐποχὴν καὶ ἡ ὁ Διοικητὴς ἡσθένει) ἔξαιτὼν ὥστε νὰ ἐμποδίσῃ εἰς χρεώτη μου ἑτοιμὸς πρὸς μετὰ τὴν ἐντεῦθεν, καὶ νὰ ὑποχρεωθῇ ἐπίσης πρὸς ἀπόδοσιν τοῦ χρέους σου. ἀφοῦ μετέθεσάν μου ὁ κύριος Κ. Ράμφος ὅτι διέταξε τὸν λιμενάρχην νὰ τὸν ἐμποδίσῃ· εἶδον ἐξείωνης μετὰ δύο ἡμέρας τὴν χρεώτην μου ἀπολειπόμενον καὶ ἀναχωροῦντα, ἐγὼ κατὰ χρέος ἀνεφέρθη πᾶσαντα διαμαρτυρούμενος κατὰ τοῦ Διοικητήριου, ἔξαιτὼν κατὰ Νόμον παρ' αὐτοῦ τὴν χρεώτην μου, ἐνταῦθα δὲ καὶ ἀντίγραφα τῶν ἀναφορῶν μου· ἀλλὰ παρ' ἐλπίδα εἰς ἔλαττα ἄλλο δὲν ἔλαβον παρὰ τὴν ἀπόκρισιν, ὅτι ὁ χρεώτης μου ἐπισκεπτεται εἰς τὴν Ελλάδα καὶ ὅτι τὸ Διοικητήριον ἀντίγραφα δὲν δίδει.

Εν Αἰγίνῃ τῇ 23 Μαΐου 1828.

Ὁ φίλος σου

Δημήτριος Μανρεγορδάτος.

Ἀλλ' ἐὰν ἔτι ἀντικεινομένην, ἐκἀντιστρέφω πρὸς τὸν κύριον Κ. Ράμφον τὴν ἐφεξῆς ἐρώτησιν·

Κύριε Ράμφο, αἱ διαμαρτυρήσεις τοῦ πολίτου εἶναι ἀδίκαι ἢ δίκαιαι εἰρὲν εἶναι τὸ πρῶτον, τί φοβεῖσαι καὶ δὲν δίδεις ἀντίγραφα; εἰδὲ τὸ δεύτερον, δια τι ματαιοποιεῖς τὰ πνίξης τὴν ἀκαταπύγητον κοινὴν, τῆς Δικαιοσύνης; ἐὰν ἀληθεύῃ ἡ δευτέρα περίστασις εἶχε δίκαιον ὁ κύριος Ράμφος νὰ πείσῃ κατ' ἡμῶν τὴν Ἀστυνομίαν, καὶ νὰ παραγγείλῃ εἰς τὴν δημοσιότητα, ὅτι ὁ κύριος Διοικητὴς κύριος Γιαννιτῆς ἀνέκον ἐπὶ τῶν τοιούτων.

Πρῶτον· ἡ ἀντιγραφήν τοῦ ἀποστολέου εἰς τὴν Ελλάδα εἶναι τὸ ἴδιον ὡς καὶ τὸ ἴδιον. Ἰσχυρώθῃ μὲν διά τὴν ἀντιγραφήν, ἀλλ' ἡ διαγωγή του τὸν ἀποστολὴν νὰ ἔχῃ χρεῖαν καὶ αὐτοῦ τοῦ φωμοῦ. Εἰς τούτῳ δὲ παρεμβαίνει ἐσχάτως εἰς τι ὑπογραφήν ὀλιγοχρόνιον μὲν, ἀλλὰ τόσον κερδαλέον, ὥστε, ὡς λέγουσιν, ἐκ ὑπῆρξε τόσα, ὅσα τὸν ἀκούσι· νὰ εὐχαριστῇ βασιλῶς τῆς πολυτελείας του τὰς τοιαύτας ὁρέξεις, καὶ τὰ κτήνη τῶν τῶν, ἐκιδόμενος κατ' ἡμέραν νεοβαλὴ γυναικίαν σοφὴν, ὥστε ἐρυθρῶσι καὶ αἱ γυναικεῖς, βλέπουσαι τοιοῦτον κενωπρεπὲς θαυόμενον. Οὗτος ἀδεῖται ὅτι ἐπειρήσῃ καὶ γελοῖος δεις τινὰς τοῦ σώματος κολληθῶσι, χάριν καὶ λωπίσας !! Εὐρίσκεται τοιοῦτος εἰς τὴν Ελλάδα μετὰ τοσούτων πεινυτων καὶ αἵμα τεκνισμένων Ελλήνων; Ἐλλήνι δομαίνεται, ἡ τῶν ἡμεῶν ἀγνωσμένη, ἂν τῆς Ελλάδος τὸ πολυπλόκον ἔδαφος σαφῶς τὸ βαρύτερον τούτο ἄχθος. Οἱ ἀναγνώσταιμάς ἂς λάβουν τὴν καλὴν ἐκείνην νὰ λύσῃ τὴν ἀπερίαν μας ταύτην, καὶ τοῖς ἡμεῖς εὐγνωμονέμενοι.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ

